

385L0337

N:o L 175/40

EUROOPAN YHTEISÖJEN VIRALLINEN LEHTI

5.7.85

NEUVOSTON DIREKTIIVI,

annettu 27 päivänä kesäkuuta 1985,

tiettyjen julkisten ja yksityisten hankkeiden ympäristövaikutusten arvioinnista

(85/337/ETY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan talousyhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 100 ja 235 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen⁽¹⁾,ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon⁽²⁾,ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon⁽³⁾,

sekä katsoo, että

Euroopan yhteisöjen toimintaohjelmissä ympäristöalan toimenpiteiksi vuosilta 1973⁽⁴⁾ ja 1977⁽⁵⁾ samoin kuin toimintaohjelmassa vuodelta 1983⁽⁶⁾, joiden pääpiirteet Euroopan yhteisöjen neuvosto ja jäsenvaltioiden hallitusten edustajat ovat hyväksyneet, korostetaan, että parempaa ympäristöpolitiikkaa on estää saasteiden ja haittojen muodostuminen niiden alkulähteillä, kuin yrittää myöhemmin torjua niiden vaikutuksia; niissä korostetaan tarvetta ottaa ympäristö huomioon mahdollisimman aikaisessa vaiheessa kaikessa teknisessä suunnittelussa ja päätöksenteossa; tämän tavoitteen saavuttamiseksi niissä edellytetään tällaisten vaikutusten arviointimenettelyn käyttöönottoa,

eroavuudet jäsenvaltioiden julkisten ja yksityisten hankkeiden ympäristövaikutusten arviointia koskevassa lainsäädännössä voivat johtaa eriarvoisten kilpailun edellytysten muodostumiseen ja niillä on siten suora vaikutus yhteismarkkinoiden toimintaan; näin ollen on tarpeen lähentää jäsenvaltioiden tämän alan lainsäädäntöä perustamissopimuksen 100 artiklan mukaisesti,

toisaalta on tarpeen toteuttaa yksi yhteisön ympäristön suojelua ja elämänlaatua koskevista tavoitteista,

koska perustamissopimuksessa ei tätä varten ole erityisvaltuutusta, on sovellettava perustamissopimuksen 235 artiklaa,

olisi otettava käyttöön ympäristövaikutusten arvioinnin yleisiä periaatteita tavoitteena täydentää ja yhtenäistää merkittäviä ympäristövaikutuksia todennäköisesti aiheuttavien yksityisten ja julkisten hankkeiden suunnittelua sääntelevät lupamenettelyt,

todennäköisesti merkittäviä ympäristövaikutuksia aiheuttavia julkisia ja yksityisiä hankkeita varten olisi myönnettävä lupa ainoastaan hankkeiden merkittävien ympäristövaikutusten ennakoarvioinnin jälkeen; tämä arviointi on suoritettava hankkeen toteuttajan toimittamien asianmukaisten tietojen perusteella, joita tarvittaessa viranomaiset ja kansalaiset, joita hanke saattaa koskea, voivat täydentää,

erityisesti arvioinnin kohteena olevien hankkeiden suunnittelijoiden pääasiallisia velvoitteita ja arvioinnin sisältöä koskevat ympäristövaikutusten arvioinnin periaatteet on yhdenmukaistettava,

tietynlaisilla hankkeilla on merkittäviä vaikutuksia ympäristöön, ja nämä hankkeet on pääsääntöisesti arvioitava järjestelmällisesti,

muunlaisilla hankkeilla ei välttämättä ole merkittäviä ympäristövaikutuksia kaikissa tapauksissa ja nämä hankkeet on arvioitava silloin, kun jäsenvaltiot katsovat niiden laadun sitä edellyttävän,

arvioitavien hankkeiden osalta on koottava tietyt vähimmäistiedot itse hankkeesta ja sen vaikutuksista,

hankkeen ympäristövaikutukset on arvioitava ottaen huomioon pyrkimykset suojella ihmisten terveyttä, parantaa elämisen laatua paremman ympäristön avulla, varmistaa lajien monimuotoisuuden säilyminen ja ylläpitää luonnon uusiutumiskyky elämän perusvoimavarana,

⁽¹⁾ EYVL N:o C 169, 9.7.1980, s. 14

⁽²⁾ EYVL N:o C 66, 15.3.1982, s. 89

⁽³⁾ EYVL N:o C 185, 27.7.1981, s. 8

⁽⁴⁾ EYVL N:o C 112, 20.12.1973, s. 1

⁽⁵⁾ EYVL N:o C 139, 13.6.1977, s. 1

⁽⁶⁾ EYVL N:o C 46, 17.2.1983, s. 1

tätä direktiiviä ei kuitenkaan tule soveltaa hankkeisiin, joista on yksityiskohtaisesti säädetty erityisellä kansallisen lainsäädännön alaan kuuluvalla säädöksellä, mikäli tämän direktiivin tavoitteet, mukaan lukien tiedon välittäminen, on otettu huomioon säätämismenettelyssä, ja

lisäksi poikkeustapauksissa saattaa olla tarkoituksenmukaista olla soveltamatta yksittäiseen hankkeeseen tässä direktiivissä säädettyä arviointimenettelyä kuitenkin niin, että komissiolle toimitetaan asianmukaiset tiedot hankkeesta,

ON ANTANUT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

1. Tämä direktiivi koskee sellaisten julkisten ja yksityisten hankkeiden ympäristövaikutusten arviointia, joilla todennäköisesti on merkittäviä ympäristövaikutuksia.

2. Tässä direktiivissä tarkoitetaan:

”hankkeella”:

- rakennustyön tai muun laitoksen tai suunnitelman toteuttamista,
- muuta luonnonympäristöön ja maisemaan kajoamista mukaan lukien maaperän luonnonvarojen hyödyntäminen;

”hankkeen toteuttajalla”:

- yksityistä hanketta varten tarvittavan luvan hakijaa tai julkista viranomaista, joka on tehnyt aloitteen hankkeesta;

”luvalla”:

- toimivaltaisen viranomaisen tai viranomaisten päätöstä, joka oikeuttaa hankkeen toteuttajan ryhtymään hankkeen toteuttamiseen.

3. Toimivaltaisten viranomaisten on oltava jäsenvaltioiden tämän direktiivin perusteella syntyneiden veloitteiden toteuttamista varten nimeämiä.

4. Tämä direktiivi ei koske maanpuolustusta palvelevia hankkeita.

5. Tätä direktiiviä ei sovelleta hankkeisiin, joista on yksityiskohtaisesti säädetty erityisellä kansallisen lainsäädännön alaan kuuluvalla säädöksellä, mikäli tämän direktiivin tavoitteet, mukaan lukien tietojen antaminen, on otettu huomioon säätämismenettelyssä.

2 artikla

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki tarpeelliset toimenpiteet sen varmistamiseksi, että ennen luvan myön-

tämistä arvioidaan niiden hankkeiden vaikutukset, joilla etenkin laatunsa, kokonsa tai sijaintinsa vuoksi todennäköisesti on merkittäviä ympäristövaikutuksia.

Tässä tarkoitettut hankkeet määritellään 4 artiklassa.

2. Ympäristövaikutusten arviointi voidaan liittää jäsenvaltioissa voimassa oleviin hankkeita koskeviin lupamenettelyihin tai, jos se ei ole mahdollista, muihin menettelyihin tai tämän direktiivin tavoitteen täyttämiseksi perustettaviin menettelyihin.

3. Jäsenvaltiot voivat poikkeustapauksissa olla kokonaan tai osittain soveltamatta tiettyyn hankkeeseen tämän direktiivin säännöksiä.

Tällaisessa tapauksessa jäsenvaltioiden on:

- a) tutkittava, onko jokin muu arviointimuoto sopiva ja pitäisikö näin kootun tiedon olla yleisön saatavilla;
- b) asetettava vapauttamispäätöstä koskevat tiedot sekä päätöksen perustelut sen yleisön saataville, jota asia koskee;
- c) annettava komissiolle tiedoksi ennen luvan myöntämistä tehdyn vapauttamispäätöksen perustelut ja liitettävä siihen, kun se on tarkoituksenmukaista, omille kansalaisille annetut tiedot.

Komissio välittää saamansa asiakirjat välittömästi muille jäsenvaltioille tiedoksi.

Komissio antaa vuosittain neuvostolle kertomuksen tämän kohdan soveltamisesta.

3 artikla

Ympäristövaikutusten arvioinnilla tunnistetaan, kuvataan ja arvioidaan tarkoituksenmukaisella tavalla, kussakin yksittäistapauksessa ja 4—11 artiklan mukaisesti, hankkeen suorat ja välilliset vaikutukset seuraaviin tekijöihin:

- ihmisiin, eläimiin ja kasveihin;
- maaperään, veteen, ilmaan, ilmastoon ja maisemaan;
- ensimmäisessä ja toisessa luetelmakohdassa mainittujen tekijöiden vuorovaikutukseen;
- aineelliseen omaisuuteen ja kulttuuriperintöön.

4 artikla

1. Jollei direktiivin 2 artiklan 3 kohdassa säädetystä muuta johdu, liitteessä I mainittuihin luokkiin kuuluvat hankkeet arvioidaan 5—10 artiklan mukaisesti.

2. Liitteessä II mainittuihin luokkiin kuuluvat hankkeet arvioidaan 5—10 artiklan mukaisesti, jos jäsenvaltiot toteavat niiden laadun sitä vaativan.

Tätä varten jäsenvaltiot voivat erityisesti määrittellä, että tietyntyyppiset hankkeet on arvioitava tai niille on vahvistettava arviointiperusteet tai rajat, jotka ovat tarpeen päätettäessä, mitkä liitteessä II mainittuihin luokkiin kuuluvat hankkeet arvioidaan 5—10 artiklan mukaisesti.

5 artikla

1. Niiden hankkeiden osalta, joiden ympäristövaikutukset on 4 artiklan mukaan arvioitava 5—10 artiklan mukaisesti, jäsenvaltioiden on toteutettava tarpeelliset toimenpiteet sen varmistamiseksi, että hankkeen toteuttaja toimittaa asianmukaisessa muodossa liitteessä III tarkemmin määritellyt tiedot silloin, kun:

- a) jäsenvaltiot pitävät tietoja tärkeinä lupamenettelyn kyseisessä vaiheessa sekä tietyn hankkeen tai hanke-tyypin erityisluonteen ja todennäköisesti vaikutuksen kohteena olevan ympäristön erikoispiirteiden vuoksi;
- b) jäsenvaltiot katsovat, että hakija voidaan kohtuudella velvoittaa kokoamaan nämä tiedot ottaen huomioon muun muassa kulloisenkin tietämyksen ja kulloisetkin menetelmät.

2. Hankkeen toteuttajan 1 kohdan mukaisesti toimitamista tiedoissa on oltava ainakin:

- kuvaus hankkeesta, joka sisältää tiedot hankkeen sijainnista, suunnitelmasta ja laajuudesta,
- kuvaus merkittävien haitallisten vaikutusten välttämiseksi, vähentämiseksi ja jos mahdollista parantamiseksi suoritetuista toimenpiteistä,
- tarvittavat tiedot hankkeen pääasiallisten, todennäköisten ympäristövaikutusten yksilöimiseksi ja arvioimiseksi,
- yhteenveto, joka ei ole tekninen, kohdissa 1—3 mainituista tiedoista.

3. Jäsenvaltioiden on huolehdittava, jos ne pitävät sitä tarpeellisena, että kaikki viranomaiset, joilla on asemansa vuoksi hallussaan olennaista tietoa, pitävät sen hankkeen toteuttajan saatavilla.

6 artikla

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että niille ympäristöasioista vastaaville viranomaisille, joita hanke todennäköisesti koskee, annetaan mahdollisuus ilmaista kantansa lupaa koskevassa asiassa. Tätä varten jäsenvaltioiden on nimettävä viranomaiset, joiden tehtävänä on neuvotella tässä tarkoituksessa yleisesti tai kunkin lupahakemuksen osalta erikseen. Näille viranomaisille on toimitettava 5 artiklan

mukaisesti saadut tiedot. Jäsenvaltioiden tehtävänä on vahvistaa menettelyt kuulemista varten.

2. Jäsenvaltioiden on huolehdittava, että:

- kaikki lupahakemukset ja 5 artiklan mukaisesti saadut tiedot ovat yleisön saatavilla,
- yleisöllä, jota hanke koskee, on mahdollisuus ilmaista kantansa ennen hankkeen aloittamista.

3. Jäsenvaltiot vastaavat tiedottamisen ja kuulemisen tarkemmasta järjestämisestä, ja siinä yhteydessä voidaan riippuen hankkeen tai sijoituspaikan erityisistä ominaisuuksista

- määrittellä yleisö, jota hanke koskee;
- täsmentää paikat, joissa tieto on saatavilla;
- yksilöidä tavat, joilla yleisölle tiedotetaan, esimerkiksi ilmoituksia jakamalla tietyllä alueella ja ilmoittamalla paikallisissa sanomalehdissä, järjestämällä näyttelyitä suunnitelmien, piirustusten, taulujen, kaavioiden ja mallien esittämiseksi;
- määrittellä, millä tavoin yleisöä on kuultava, esimerkiksi kirjallisten lausuntojen tai julkisten kuulemistilaisuuksien avulla;
- asettaa sopivat määräajat asian käsittelyn eri vaiheille sen varmistamiseksi, että päätös tehdään kohtuullisessa ajassa.

7 artikla

Jos jäsenvaltio havaitsee, että tietyllä hankkeella on todennäköisesti merkittäviä ympäristövaikutuksia toisen jäsenvaltion alueella tai jos jäsenvaltio, johon todennäköisesti kohdistuu merkittävä vaikutus, niin vaatii, sen jäsenvaltion, jonka alueella hanke aiotaan toteuttaa, on toimitettava 5 artiklan mukaisesti saadut tiedot toisille jäsenvaltioille samanaikaisesti kuin se saattaa ne omien kansalaistensa tietoon. Nämä tiedot ovat perustana jäsenvaltioiden kahdenvälisille, vastavuoroisuuden ja tasa-arvoisen kanssakäymisen pohjalla käytäville neuvotteluille.

8 artikla

Edellä 5, 6 ja 7 artiklan mukaisesti saadut tiedot on otettava huomioon lupamenettelyssä.

9 artikla

Kun päätös on tehty, toimivaltaisen viranomaisen tai viranomaisten on tiedotettava yleisölle, jota asia koskee:

- päätöksen sisällöstä ja siihen liittyvistä ehdoista;
- jäsenvaltioiden lainsäädännön niin edellyttäessä, päätöksen perusteena olevista seikoista ja näkökohdista.

Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, millä tavoin tässä tarkoitettut tiedot annetaan.

Jos muulle jäsenvaltiolle on annettu tietoja 7 artiklan mukaisesti, sille on tiedotettava myös kyseisestä päätöksestä.

10 artikla

Tämän direktiivin säännöksillä ei vaikuteta toimivaltaisten viranomaisten velvollisuuteen noudattaa kansallisissa säännöksissä ja hallinnollisissa määräyksissä sekä vakiintuneessa oikeuskäytännössä olevia rajoituksia liikesalaisuuden ja yleisen edun turvaamiseksi.

Tapauksissa, joissa 7 artiklaa sovelletaan, siinä jäsenvaltiossa, jossa hanketta suunnitellaan, voimassa olevat rajoitukset koskevat tietojen luovuttamista toiselle jäsenvaltiolle ja tietojen vastaanottamista toisesta jäsenvaltiosta.

11 artikla

1. Jäsenvaltiot ja komissio luovuttavat toisilleen tietoja tämän direktiivin soveltamisesta saaduista kokemuksista.

2. Jäsenvaltioiden on erityisesti annettava komissiolle tiedoksi kaikki vahvistetut arviointiperusteet tai rajoitukset, jotka vaikuttavat hankkeiden valintaan 4 artiklan 2 kohdan mukaisesti tai sellaisten hanketyyppien valintaan, jotka ovat 4 artiklan 2 kohdan mukaan 5—10 artiklan mukaisen arvioinnin kohteena.

3. Komissio antaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle viiden vuoden kuluttua tämän direktiivin tiedoksi

antamisesta kertomuksen sen soveltamisesta ja toimivuudesta. Kertomus laaditaan edellä tarkoitettujen, toimitettujen tietojen perusteella.

4. Näiden tietojen toimittamisen perusteella komissio tekee neuvostolle tarvittaessa täydentäviä ehdotuksia tämän direktiivin soveltamisen riittäväksi yhteensovittamiseksi.

12 artikla

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät toimenpiteet kolmen vuoden kuluessa sen tiedoksi antamisesta⁽¹⁾.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitetuista kysymyksistä antamansa kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

13 artikla

Tämän direktiivin säännökset eivät vaikuta jäsenvaltioiden oikeuteen antaa ankarampia säännöksiä ympäristövaikutusten arvioinnin laajuudesta ja arviointimenetlystä.

14 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Luxemburgissa 27 päivänä kesäkuuta 1985.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

A. BIONDI

⁽¹⁾ Tämä direktiivi on annettu tiedoksi jäsenvaltioille 3 päivänä heinäkuuta 1985.

LIITE I

HANKKEET, JOITA TARKOITETAAN 4 ARTIKLAN 1 KOHDASSA

1. Öljynjalostamot (lukuun ottamatta yrityksiä, jotka jalostavat raakaöljystä ainoastaan voiteluaineita) sekä laitokset, jotka kaasuttavat tai nesteyttävät kivihiiltä tai öljyliusketta vähintään 500 tonnia päivässä.
2. Lämpövoimalaitokset ja muut polttolaitokset, joiden lämmöntuotto on vähintään 300 MW sekä ydinvoimalaitokset ja muut ydinreaktorit (lukuun ottamatta halkeamis- ja hyötämiskelpoisten aineiden tuotantoon tarkoitettuja tutkimusreaktoreita, joiden suurin jatkuva lämpöteho ei ylitä yhtä kilowattia).
3. Laitokset, jotka on suunniteltu yksinomaan radioaktiivisen jätteen pysyvään varastointiin ja loppusijoittamiseen.
4. Valuraudan ja teräksen alkusulatukseen tarkoitettut laitokset.
5. Asbestin louhinta sekä laitokset, jotka käsittelevät ja muuntavat asbestia tai asbestia sisältäviä tuotteita, mikäli ne tuottavat: asbestisementistä valmistettuja lopputuotteita yli 20 000 tonnia vuodessa; asbestia kitkapintamateriaalissa sisältäviä lopputuotteita yli 50 tonnia vuodessa; muita tuotteita, joissa käytetään yli 200 tonnia asbestia vuodessa.
6. Kemianteollisuuden laitoskombinaatit.
7. Moottoriteiden, moottoriliikenneteiden⁽¹⁾ ja kaukoliikenteen rautateiden sekä vähintään 2 100 metriä pääkiitoradaltaan pitkien lentokenttien⁽²⁾ rakentaminen.
8. Kauppasatamat sekä myös sisävesiväylät ja sisävesiliikenteen satamat suuremmille kuin 1 350 tonnin aluksille.
9. Myrkyllisten ja vaarallisten jätteiden poistolaitokset, joissa jätteet hävitetään polttamalla, kemiallisen käsittelyn avulla tai sijoittamalla kaatopaikalle.

(1) "Moottoriliikennetiellä" tarkoitetaan tässä direktiivissä 15 päivänä marraskuuta 1975 tehdystä Euroopan sopimuksessa liikenteen kansainvälisistä pääväylistä käytettyä määritelmää.

(2) "Lentokentällä" tarkoitetaan tässä direktiivissä vuodelta 1944 olevan kansainvälisen siviili-ilmailuliiton perustamissopimuksen, Chicagon sopimuksen, mukaista määritelmää lentokentistä (liite 14).

LIITE II

HANKKEET, JOITA TARKOITETAAN 4 ARTIKLAN 2 KOHDASSA

1. Maatalous

- a) Maaseudun maanomistussuhteita muuttavat hankkeet
- b) Hankkeet viljelemättömän maan tai osaksi luonnontilassa olevien alueiden ottamiseksi voimaperäiseen maatalouskäyttöön
- c) Maatalouden vesihuoltohankkeet
- d) Metsitys, mikäli se voi aiheuttaa haitallisia ekologisia muutoksia ja maan raivaus sen käyttötarkoituksen muuttamiseksi
- e) Siipikarjankasvatukseen tarkoitetut laitokset
- f) Siiankasvatukseen tarkoitetut laitokset
- g) Lohenkasvatus
- h) Merenpohjan kuivatus maa-alueeksi

2. Kaivannaisteollisuus

- a) Turpeenotto
- b) Syväkairaukset, paitsi maaperäntutkimukset, erityisesti:
 - geotermiset kairaukset
 - ydinjätteen varastointitutkimukset
 - vesivarojen kartoitukset
- c) Muiden kuin metallimineraalien ja energian tuotantoon käytettävien mineraalien louhinta ja otto. Näitä mineraaleja ovat esimerkiksi marmori, hiekka, sora, liuske, suola, fosfaatti ja potaska
- d) Kivihiilen ja ruskohiilen louhinta maanalaisista kaivoksista
- e) Kivihiilen ja ruskohiilen louhinta avolouhoksista
- f) Öljynporaus
- h) Maakaasunporaus
- i) Öljyliuskeen louhinta
- j) Muiden kuin metallimineraalien ja energiantuotantoon käytettävien mineraalien louhinta avolouhoksista
- k) Kivihiilen, malmin ja öljyliuskeen louhinnan sekä öljyn- ja kaasunporauksen maanpäälliset rakennelmat
- l) Köksausuunit (hiilen kuivatuslaus)
- m) Sementtitehtaat

3. Energiatalous

- a) Sähkön, höyryn ja kuuman veden teolliset tuotantolaitokset (muut kuin liitteessä I mainitut)
- b) Kaasun, höyryn ja kuuman veden siirrossa tarvittavat laitokset ja rakennelmat sekä sähköenergian siirto ilmakeleilla
- c) Maakaasun maanpäällinen varastointi
- d) Palavien kaasujen maanalainen varastointi
- e) Fossiilisten polttoaineiden maanpäällinen varastointi
- f) Kivi- ja ruskohiilen teollinen murskaus
- g) Ydinpolttoaineen tuotanto- tai väkevöintilaitokset
- h) Käytetyn ydinpolttoaineen jälleenkäsittelylaitokset
- i) Radioaktiivisen jätteen keräys- ja käsittelylaitokset (muut kuin liitteessä I mainitut)
- j) Vesivoiman tuotantolaitokset

4. **Metalliteollisuus**
 - a) Rauta- ja terästehtaat mukaan lukien valimot, takomot, valssaamot ja lankatuotteita vetämällä valmistavat laitokset (muut kuin liitteessä I mainitut)
 - b) Muiden kuin rautametallien, ei kuitenkaan jalometallien tuotantolaitokset mukaan lukien näiden metallien sulatus, jalostus, valssaus ja lankatuotteiden veto
 - c) Suurten metallivalujen puristus, valssaus ja meisto
 - d) Metallien pintakäsittely ja pinnoitus
 - e) Kuumavesisäiliöiden ja muiden säiliöiden, tankkien sekä muiden ohutlevyastioiden valmistus
 - f) Moottoriajoneuvojen valmistus ja kokoonpano sekä moottoriajoneuvojen moottorien valmistus
 - g) Telakat
 - h) Ilma-alusten valmistus- ja korjauslaitokset
 - i) Rautatiekaluston valmistus
 - j) Tyssäys räjähdysainetta käyttäen
 - k) Metallimalmien pasutus- ja sintrauslaitokset
5. **Lasin valmistus**
6. **Kemianteollisuus**
 - a) Puolivalmisteiden käsittely ja kemikaalien tuotanto (muut kuin liitteessä I mainitut)
 - b) Torjunta-aineiden, farmasiatuotteiden, maalien ja lakkojen sekä elastomeerien ja peroksidiin tuotanto
 - c) Öljyn sekä petrokemiallisten ja muiden kemiallisten tuotteiden varastointirakennelmat
7. **Elintarviketeollisuus**
 - a) Kasvi- ja eläinöljyjen ja -rasvojen valmistus
 - b) Eläin- ja kasvituotteiden pakkaaminen ja purkittaminen
 - c) Meijerituotteiden valmistus
 - d) Oluenpano ja mallastus
 - e) Leipomotuotteiden ja makeisten valmistus
 - f) Teurastamot
 - g) Teollinen tärkkelyksen valmistus
 - h) Kalajauho- ja kalaöljytehtaat
 - i) Sokeritehtaat
8. **Tekstiili-, nahka-, puu- ja paperiteollisuus**
 - a) Villan puhdistus-, rasvanpoisto- ja valkaisu-tehtaat
 - b) Kuitulevyn, lastulevyn ja vanerin valmistus
 - c) Massan, paperin ja kartongin valmistus
 - d) Kuituvärijäystehtaat
 - e) Selluloosan jalostus- ja tuotantolaitokset
 - f) Nahka- ja turkistehtaat
9. **Kumiteollisuus**

Elastomeeripohjaisten tuotteiden valmistus ja käsittely
10. **Yhdyskuntarakennetta kehittävät hankkeet**
 - a) Teollisuusalueiden kehittämishankkeet
 - b) Kaupunkialueiden kehittämishankkeet
 - c) Hiihtohissit ja köysiradat
 - d) Teiden, satamien — mukaan lukien kalasatamat — ja lentokenttien rakentaminen (muut kuin liitteessä I mainitut)
 - e) Kanavointi- ja tulvasuojeluhankkeet
 - f) Padot ja muut vastaavat rakennelmat veden pitkäaikaista pidättämistä tai varastoimista varten
 - g) Raitiotiet, korotetut tai maanalaiset radat, ilmaradat tai vastaavat erikoisradat, joita käytetään yksinomaan tai pääasiassa matkustajaliikenteeseen
 - h) Öljy- ja kaasuputkistot
 - i) Veden kaukosiiirtoon tarkoitettut johdot
 - j) Huvivenesatamat

11. Muut hankkeet

- a) Lomakylät, hotellikompleksit
- b) Autojen ja moottoripyörien pysyvät kilpa- ja koeradat
- c) Teollisuus- ja kotitalousjätteiden käsittelylaitokset (muut kuin liitteessä I mainitut)
- d) Jätevedenkäsittelylaitokset
- e) Lietteen läjitysalueet
- f) Romuraudan varastointi
- g) Moottorien, turbiinien ja reaktoreiden koestusrakennelmat
- h) Keinotekoisten mineraalikulitujen valmistus
- i) Ruudin ja räjähdysaineiden valmistus ja pakkaus sekä lataaminen patruunoihin ja ammuksiin
- j) Romuttamot

12. Liitteessä I mainittujen hankkeiden muutokset ja liitteen I mukaiset hankkeet, kun niiden tarkoituksena on yksinomaan tai pääasiassa uusien menetelmien tai tuotteiden kehittäminen ja testaaminen, ja joita ei käytetä vuotta kauemmin.
-

LIITE III

TIEDOT, JOITA TARKOITETAAN 5 ARTIKLAN 1 KOHDASSA

1. Hankkeen kuvaus, johon sisältyy erityisesti:
 - koko hankkeen fyysisten ominaisuuksien kuvaus ja maankäyttötarve rakennus- ja toimintavaiheessa;
 - tuotantoprosessien pääasiallisten ominaisuuksien kuvaus, esimerkiksi käytettyjen materiaalien luonne ja määrä;
 - ehdotetun hankkeen toiminnasta aiheutuvien jätteiden ja päästöjen laadun ja määrän arvio (veden, ilman ja maaperän pilaantuminen, meluhaitat, tärinä, valo, kuumuus, säteily jne.).
2. Mahdollisuuksien mukaan pääpiirteinen esitys hankkeen toteuttajan selvittämistä pääasiallisista toimenpidevaihtoehdoista sekä selvitys valintaan johtaneista syistä, ottaen huomioon ympäristövaikutukset.
3. Kuvaus ehdotetun hankkeen todennäköisten merkittävien vaikutusten kohteena olevan ympäristön tilasta, mukaan lukien erityisesti väestöä, eläimistöä, kasvistoa, maaperää, vettä, ilmaa ja ilmastoa koskevat tekijät, aineelliset arvot kuten arkkitehtoninen ja kulttuurinen perintö, maisema sekä edellä mainittujen tekijöiden keskinäiset vaikutussuhteet.
4. Kuvaus⁽¹⁾ ehdotetun hankkeen todennäköisesti merkittävistä ympäristövaikutuksista, jotka johtuvat:
 - itse hankkeesta;
 - luonnonvarojen käytöstä;
 - pilaantumista aiheuttavista päästöistä, haittojen synnystä ja jätteiden hävittämisestä;ja hakijan kuvaus ympäristövaikutusten arviointiin käytetyistä ennustamismenetelmistä.
5. Kuvaus toimenpiteistä, joiden tarkoituksena on estää, vähentää ja jos mahdollista poistaa merkittävät haitalliset ympäristövaikutukset.
6. Yhteenveto, joka ei ole tekninen, edellä mainituista tiedoista.
7. Kuvaus vaadittavien tietojen kokoamisen yhteydessä hankkeen toteuttajan havaitsemista vaikeuksista (teknisistä puutteista tai tietämyksen puutteesta).

⁽¹⁾ Kuvauksen olisi käsitettävä paitsi hankkeen suorat vaikutukset, myös epäsuorat, toissijaiset, kasautuvat, lyhyen, keskipitkän ja pitkän aikavälin pysyvät ja väliaikaiset, myönteiset ja kielteiset vaikutukset.